

SLOVENSKI NAROD.

uhaja vsak dan sveder, imami nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman sa avstro-ogerske dešele sa vse leto 15 gld., sa pol leta 8 gld., sa četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brsk pošiljanja na dom sa vse leto 18 gld., sa četrt leta 8 gld. 80 kr., sa jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 80 kr. sa četrt leta. — Za tuje dešele toliko več, kolikor poština znaša.

Za osnanila plačuje se od četiristopne petit-vrate po 6 kr., če se osnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se isvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, osnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Državni zbor.

Na Dunaji, 17. januarja.

Poslanci zbrali so se v precej velikem številu na prvo sejo v novem letu in, ne menč se dosti za razpravljane reči, ugibali v živahnem pogovoru o bodoči večini, o kateri ne ve nihče nič gotovega povedati. Nekoliko senzacije je napravilo naznanilo, da je predsednik dr. Smolka zadržan priti na Dunaj. Splošno se sodi, da je dra. Smolke odstop gotov in poslanci, kateri imajo posebno živo fantazijo, že prorokujejo, da je to posledica pogajanj vlade radi nove večine. Kot naslednik Smolkin imenuje se dosedanji podpredsednik levičar Chlumecky. Fizijonomija zbornice bila je ista, kakor pred prazniki.

Podpredsednik Chlumecky otvori sejo in naznani, da mu je predsednik dr. Smolka pismeno javil, da iz ozirov na svojo famulijo ne more priti v zbornico, ampak mora ostati v Lvovu. Nadalje naznani podpredsednik, da se v kratkem poroči nadvojvodinja Margareta Zofija z vojvodo Albertom württembergškim in prosi dovoljenja, sporočiti visokima poročencema čestitke poslanske zbornice. Konečno naznani, da je voljen poslanecem za kmetske občine Novojičinske dr. Ivan Fux in se spomni s primernimi besedami umrlega poslanca dra. Fussa.

Ko sta ministerski predsednik in trgovinski minister izročila zbornici nekatere zakonske predloge in je posl. Heinemann interpeliral vlado radi nerednostij pri Franca Jožefa železnici, prišli so na vrsto samostalni predlogi.

Posl. Pernerstorfer stavi nujni predlog gledé avtentičnega tolmačenja §. 2 društvenega zakona ter naglaša v svojem utemeljevanju, da to vprašanje ni samo strankarskega pomena. Doslej se je ta paragraf vedno tako tolmačil, da ni treba, da bodi povabljenec sklicatelju shoda osobno znan, a upravno sodišče ga razlaga tako, da je socijalistom onemogočeno vsako gibanje. V politiki velja načelo: Danes meni, jutri tebi. Ako naj velja določba zakona o jednakopravnosti vseh državljanov, potem ni smeti interpretirati zakonov tako, da so v škodo kaki stranki. Zlasti v Avstriji je nevarnost velika, da bi se vlada kdaj domislila, razširiti to interpretacijo tudi na narodne stranke, če bi jej to kazalo. S takimi sredstvi ni

ugonobiti socijalistov, ker so ti dovolj navihani, da si bodo vedeli pomagati. Ako bodo socijalisti povabili na kakov shod tisoč ali dve tisoč ljudij, podpisalo se bo petsto sklicateljev. Praktičnega uspeha take ovire ne morejo imeti, doseglo se bo le, da se razdražijo ljudje še bolj kakor so že.

Pernerstorferjev predlog se odkáže upravnemu odseku, da o njem poroča tekom štirinajstih dnij, potem pa prestopi zbornica na dnevni red in začne specijalno debato o proračunu ministerstva notranjih rečij in sicer o točki „javna varnost.“

Posl. dr. Gessmann toži, da uradni organi nalašč šikanirajo udeležnike protisemitskih in socijalističnih shodov. Govornik se bavi obširno z razmerami Dunajskih policijskih uradnikov in sploh s policijskimi razmerami na Dunaji ter dolži občinski svét, da podpira nevarne osebe, ker ne skrbi za zadostno razsvetljava.

Posl. grof Bonda konstatira, da porabi vlada 61 odstotkov vseh davkov, katere plačuje Dalmacija, za javno varnost. Orožniki v Dalmaciji so v prvi vrsti politični agenti, ki se porabljaajo zdaj proti Italijanom, zdaj proti Srbom in zdaj proti radikalnim Hrvatom. Govornik osvetljuje na to s svojega stališča politične razmere v Dalmaciji, trdeč, da imajo Hrvati le umetno večino, da pa zatirajo druge narodnosti, da je hrvatski program v protislovju z avstrijskim državnim pravom in tirja končno, naj vlada proti Hrvatom podpira italijanski element v Dalmaciji.

Posl. dr. grof Kounic se čudi, da more kdo govoriti o javni varnosti, ko vlada vender največja javna nevarnost. Strankarske razmere so negotove in žrtvujejo se položaju celo posamne osebe, na njih mesto pa pridejo „zmerni“ možje. Jedino Mladočehi morejo reči: Blagor tisti stranki, ki nima v Taaffeovi večini ničesar iskati. Dunajski policijski predsednik zavzel je v novoletnem svojem govoru pravo državniško stališče; ako bi njegovi nazori imeli kaj praktične veljave, ne bi se dogajale nerednosti, kakor se dan na dan očitajo policiji. Govornik navaja celo vrsto dokazov, s kakšno „nepotrebno brutalnostjo“ se postopa zlasti zoper nižje sloje prebivalstva. V Brnu je bil napovedan shod delavk; radi dveh sklicateljic bilo je treba daljšega brzojavnega

poizvedovanja. Neki sodni adjunkt je tedaj rekel: To je tako brzojavlanje, kakor da grè za dve princezinji. (Posl. Pernerstorfer: Kakšne nazore pa imate, gospod grof Kounic!) S časoma dobi človek take nazore! Policija morala bi svoje dolžnosti izvrševati proti vsem društvenim slojem na jednak način.

Vladni zastopnik baron Czapka pojasnjuje nekatere o svojem času navedene slučaje. Na podlagi uradne preiskave se je dognalo, da je okrajni glavar v Liberech po krivici prepovedal neki shod, ker uzrok, ki ga je navedel, da se je namreč o dotični stvari že razpravljalo na nekem drugem shodu, ni zakonit. Namestništvo je na to nepravilno postopanje tudi koj opozorilo okrajnega glavarja. Tudi Tešinskega okrajnega glavarja pretenje z „zakonitimi posledicami“ je bilo neopravičeno in je bil tudi ta okrajni glavar opozorjen na to nekorektnost. Tudi vse druge pritožbe Pernerstorferjeve so bile utemeljene, toda iz posamnih slučajev ne grè sklepati, da postopajo oblastva sploh nezakonito in samovoljno. Ostri napadi škodujejo avtoritèti oblastev. Ako nižji uradi kaj zakrivè, je vsakemu pot pritožbe odprt. (Posl. Kronawetter: Če ima dovolj denarja!) Ministerstvo skrbi, da se vsem državljanom ne gledé na stan, narodnost ali vero deli jednako pravo.

Posl. dr. Menger očita vladi, da hoče udušiti neljubo jej gibanje prebivalstva, toda Mladočehi naj se ne pritožujejo, ker oni so največ krivi, da gineva zaupanje do oblastev. Opravičeno pa je zahtevanje, naj policija postopa proti vsem slojem prebivalstva jednako pravično.

Posl. dr. Kramar konstatira, da je vlada danes prvič priznala opravičenost pritožeb zoper policijo. Konsekvence, katere je izvajal vladni zastopnik, so seveda jalove. Govoriti o svobodnosti upravnega aparata je smešno. Uprava zmatra še vedno palico za jedino sredstvo, s katerim se da vladati prebivalstvu. Brezozirnosti in nezakonitosti so na dnevnem redu. Policija preganja s posebno vstrajnostjo češke dijake, za delavca pa že ne velja noben zakon.

Razprava se na to zaustavi. Posl. Pernerstorfer interpelira vlado o zavarovanju delavcev. Prihodnja seja jutri.

LISTEK.

Dvojna ljubezen.

Izvirna novela iz domačega življenja.

Spisal A hasverus V.

(Dalje.)

„Živeli gospod doktor! Kaj v Vašem mestu se čudite, če človek šele ob 8. uri prileze na dan? Mislil sem, da v Vaši odvetniški pisarni že tačas rumenjake kujete!“ odgovoril je šaljivo ogovorjeni tujec.

„No, seveda gospod doktor, saj pri nas je osma tudi uradna ura, a po sinočni dolgi seji pri „mesecu“ bi mislil, da ste še v postelji. Kar se pa tiče rumenjakov, bo težko kaj; danes ni uradni dan pri sodišču, sneg in mraz branita okoličanom v mesto, a za drugo delo bo moja glava danes pretežka, še bolj pa ona mojega koncipijenta. Presneta seja! — Kakó Vam je bilo všè?“ vprašal je okroglolični, trebušati odvetnik dr. Pavlovec znanca.

„Prijazna družba, gospod doktor, zadovoljen sem, da so me k Vam poslali sodit žive in mrtve, a prečesto tacih sej ne bomo smeli imeti, ker bi

kmalo imel, kakor sklepam iz sinočnih dovtipov, kopico tožb zbog neopravičenega zanemarjanja lepega spola na vratu in tacih me Bog varuj!“ šalil se je z Gradca tusem prestavljeni sodni pristav dr. Vid Jug.

„Dobro jutro, učeni glavi doktorski! Kaj pa imaš z jezičnim doktorjem, Vid, ne vidiš, kakó lepo se mu že danes lice rudeči? In to je pri njem znamenje dobre volje ali pa ostrega juridičnega premišljevanja! A le zadnjega ne danes, slavni odvetnik, ker s tem se že tako dovolj tvoj koncipijent muči, ki ima tvojo informacijo s stranko nadaljevati k dupliki neke pravde zbog ločenja zakonskih od mize in postelje! Smili se mi ubogi dr. Urek, glava mu brenči, pravi da vedno zamenjava ločiti se želečo ženo z njeno, v pisarno prišlo materjo! Oj, ta bo pomnil kdaj je tebe, dragi Vid, sapa prinesla v naše mesto!“ vzkliknil je šetajočima se pridruživši beležniški koncipijent Trstenik, sošolec dr. Juga in rojak dr. Pavlovca.

Ko je dobil odvetnik poročilo, da ga čakajo stranke, poslovil se je urno od znancev in zavil za vogal „zlate srne“ v svoj dom, kjer je imel odvetniško pisarno. Sošolec pa sta se dalje šetala po trgu in Trstenik je nadaljeval:

„Vidiš Vid, ta le je tudi jeden naših tukajšnjih takozvanih prvakov. Zdaj hiti v svojo pisarno, tam bo hodil po sobah gori in doli, bral časopise in še bolj zmedel s svojimi nasveti in popravki ubozega svojega koncipijenta in druge uradnike. Dobro in mehko srce ima dr. Pavlovec, pa moške odločnosti mu manjka! Naše mesto bi imelo drugačno lice, ne bilo bi v nemčurskih rokah, ne šopirila bi se na slovenskih tleh blažena nemščina, ne gučal bi ter te pozdravljaj že dveletni otrok slovenskih starišev ne. Ški, ko bi možje, ki so premožni in nezavisni, bili vztrajni, neustrašni, bili z dušo in telesom resnično narodni ter zavedni svojih narodnih dolžnostij! In tacih spečih in neodločnih naših mož je tudi ta-le jeden, Slovenec po rodu in mišljenju, a — nemčurskih sršenov se boji! Sploh pa boš sam kmalu spoznal naše tužne razmere, in potem bova govorila lahko o tem dalje. — Imaš že stanovanje?“

„Ne še, a ravno nate sem se zanašal v tej stvari. Sinoči ni bilo mōsi o tem govoriti, prosim, svetuj mi. Rad bi imel lepo in mirno stanovanje; čeravno sem samec, vender ljubim svojo domačijo in ne maram po krčmah posedati pozno v noč,“ pravi dr. Jug.

stavo vzprejema štajerskih Slovencev skupno z drugimi narodnimi društvi.

— (Maskarada Ljubljanskega „Sokola“) bode letos, kakor smo že naznanili na pustno nedeljo dne 12. februarja v dvoranah starega strelišča. Odbor „Sokola“, ukrenil je v večerjšnji svoji seji več stvari, potrebnih za maskarado in bode nadaljeval s pripravami. V to svrhu sklče se za petek dne 20. t. m. zopet seja pomnoženega odbora, katere naj se gotovo udeležijo vsi člani. Ker je čas do maskarade jako kratek, treba bode delati s podvojeno silo, da letošnja društvena maskarada ne zaostane za sijajnimi njenimi prednicami.

— (Gosp. Vekoslav Bittner,) strojni mojster deželnega gledališča, izgotovil je nove in jako lepe dekoracije, katere občudovati bode slavno občinstvo imelo priliko jutri zvečer v 4. dejanji lepega igrokaza s petjem „Materiu blagoslov ali nova Chonchon“. List prijavljamo na drugem mestu.

— (Posebni gledališki vlak štajerski) pripelje se v nedeljo, dne 22. t. m., proti 5. uri popoldne v Ljubljano. One gg. s Primorskega, Goriškega in Koroškega, ki žele biti pri predstavi, opozarjamo, da si osigurajo pravočasno prostore in se v tem oziru obrnejo do g. Dragotina Hribar-ja v Celji.

— (Slovenske brate iz spodnjega Štajerja,) ki pridejo s posebnim gledališkim vlakom v nedeljo popoldne v Ljubljano, vzprejela bodo narodna društva Ljubljanska slovesno in korporativno na kolodvoru. Gotovo se bode narodnim društvom pridružilo tudi rodoljubno prebivalstvo naše prestolice ter pokazalo s prav obilno udeležbo pri vzprejemu milih nam bratov, da je naša bela Ljubljana zares središče slovensko, kjer se mora čutiti svojgmej svojimi vsak Slovenec, naj pride iz katerega koli dela razkosane naše slovenske domovine. Podrobnosti prijavili bomo v jedni bodočih številkih.

— (Ljubljanski obrti) odpovedani meseca decembra lanskega leta: Anton Sandri, zavarovalna agencija; Peter Matelič in Jera Kogovšek, pekarski obrt; Ivan Flere, klanje drobnine in gostilničarski obrt; Ivan Hiti, Uršula Moškerc, Jakob Klopčič, Jera Lovše in Andrej Spindler, branjerija; Frančišek Treun in Avgust Repič, trgovina s zeljem; Janez Kozjek, starinarški obrt; Karol Počivavnik, mesarski obrt; Jera Podlogar in Helena Prosen, prodaja sadja; Matej Zakotnik, tesarski obrt; Frančišek Bončar, prodaja jedil; Lina Schifter, prodaja drv in premoga; Josipina Schweitzer in Marija Kern, kramarija; Marija Lipuš, trgovina z lesenimi izdelki; Ignacij Gauser, trgovina z norimberškim blagom; Ivan Schlechta, prodaja žganih opojnih pijač; Ivan Perko, čevljarški obrt; Josip Poženu, specerijska trgovina in prodaja žganja na drobno; Alojzij Schoberl, slaščičarski obrt; G. Tönnies, vodovodna inštalacija; Josip Cizerle, sejmarstvo; Anton Hočevar, trgovina s pobišjem.

— (Zima) Posledice silnega mraza, kakor ga že ne pomnimo tako intenzivnega dolgo vrsto let, kažejo se vsak dan na nov način. Včeraj zvečer bilo je mnogo plinovitih svetilnic neprižganih, ker je plin zamrznil v cevih. Tudi predstava v gledališči se je morala še le proti večeru odpovedati, ker ni bilo mogoče gledališča razsvetliti. Na raznih krajih so bili novi zameti in dohajajo železniški vlaki z velikimi zamudami. Na nekaterih progah je promet zopet ustavljen.

— (Iz narodnih društev.) Narodna čitalnica v Metliki priredi dne 8. in 22. januarja tombolo in ples; dne 2. februarja Vodnikovo svečanost; dne 12. februarja tombolo in ples in dne 14. februarja finale. — „Moravško pevsko društvo“ privedi veselico dne 22. januarja pri „Štajgmanu“. Vspored obsega 8 moških in mešanih zborov. Začetek ob 4. uri popoldne. Vstop prost. — „Rajhenburška čitalnica“ priredi večji veselici dne 22. t. m. in dne 12. februarja.

— (V Šmarji pri Jelšah) vzprejel je občni zbor gasilnega društva dne 14. t. m. po predlogu gasilca in posestnika gosp. H. Karlina skoraj soglasno slovenski poslovni jezik in slovensko poveljevanje. Pri tej seji volil se je stari odbor tudi za to leto ter se mu je dalo s tem zasluženo zaupanje. Pod izvrstnim vodstvom stotnika g. F. Ferlinca, učitelja in posestnika, in njega namestnika g. M. Tanciča, posestnika in pekarija,

napredovalo bode društvo gotovo v vsakem obziru, posebno pa sedaj, odkar je na zdravi, naravni podlagi. — Živeli zavedni Šmarčani! Vivat sequens!

— (Maskarada „Celjskega Sokola“) vršila se bode v nedeljo, dne 5. februarja t. l. in obeta biti sijajna in originalna. Odbor se trudi, da zadovolji udeležence v vsakem obziru. Naročile so se krasne dekoracije, dvorane Celjske čitalnice pa se bodo spremenile za ta večer v kitajske salone, kadar bode opazovati nočno življenje v Kiang-ningjangu. Vse udeležence maskarade opominamo, naj se blagovoljno ozirajo na to pri izbiranju kostumov. — Vabila se dotiskavajo in se bodo prihodnji teden jela razpošiljati.

— (Zopet so se blamirali,) Celjski nemški gospodje namreč, a to nič ne de, saj so tega že vajeni. Upravno sodišče na Dunaji zavrglo je namreč pritožbo načelstva okrajne bolniške blagajne Celjske, v kateri zahteva, da morajo biti delegati iz mesta Celja. Upravno sodišče zmatra tako zahtevo kot neosnovano.

— (Telovadno in gasilno društvo „Savinjski Sokol“) izvolilo si je pri občnem zboru dne 8. t. m. sledeči odbor: Brat Milan Pelan, starosta; Ivan Lipold, podstarosta; Alojzij Goričar, blagajnik; Feliks Tribuč, tajnik; Marko J. Lipold, Josip Pirš in Anton Plaskan, odborniki. Iz občnega stanja društvene blagajnice razvideli smo, da si je „Sokol“ v teku treh let, akoravno je imel pri zvezi z gasilnim oddelkom ogromne stroške, vendar toliko opomogel, da dolguje sedaj samo 419 gld., poplačal je tedaj v tem kratkem času čez 1600 gld. Da se je pa to moglo zgoditi, gre v prvi vrsti hvala gosp. starosti Milanu Pelanu, ki je neumorno deloval v prid društva, na dalje slavni Gornjesavinjski posojilnici, slavnemu deželnemu okrajnemu in občinskemu odboru, kateri so z znatnimi podporami društvu pripomogli do današnjega stališča. Sklenilo se je na dalje, da se v letošnjem predpustu zaradi prekratkega časa ne bode priredila, kakor po navadi, večja veselica, ampak le dne 12. februarja Sokolski „Jour-fixe“, za kateri se bodo o pravem času vabila razposlala.

— (Poraba starih železniških tovarnih listov.) Po dogovoru mej trgovinskima ministroma obeh državnih polovic vzprejemajo se še do 1. aprila pri ogerskih železnicah pošiljatve, ki dohajajo iz tostranske polovice na Ogersko s starimi tovarnimi listi, ki so veljali do novega leta.

— („Novičar“) se zove nova večerna priloga Tržaški „Edinosti“. Izhajal bode vsako soboto večer in se prodajal na drobno po 2 kr. Naročniki „Edinosti“ dobe ga vse leto, ako doplačajo 1 gld. „Novičar“ torej ni samostojen list, nego naloga mu bode, popolnjevati list „Edinost“. Baval se bode v prvi vrsti z dnevno kroniko Tržaško in Primorsko, a baval se bode tudi z delavskim vprašanjem, kmetijstvom, vinorejo, z rokodelstvi in obrti. Ravnokar došla nam je prva številka.

— („Slovenski obrtnik“) imenuje se priloga Celjski „Domovini“. Izhajal bode z vsako drugo številko „Domovine“ ter razpravjal v prvi vrsti obrtniška vprašanja. Oblika mu je taka, kakor jo je imela stara „Domovina“. Došla nam je prva številka, ki na štirih straneh donša raznovrstno vsebino, posebno take stvari, ki utegnejo zanimati naše obrtnike, katerim naj bi postal strokovno glasilo. To bode tim laglje, kader prične delovati vse-slovensko obrtno društvo v Celji, katerega pravila so se že predložila ministerstvu v potrjenje.

— (Sarah Bernhardt in Nadina Slavjanska v Zagrebu.) Kakor poroča „Obzor“, bode slavna francoska igralka Sarah Bernhardt gostovala nekatere večere v Zagrebškem narodnem gledališči.

— Početkom bodočega meseca pa priredi Nadina Slavjanska s svojo družbo tri koncerte v Zagrebu.

— (Odvetnikov je) na vsem Štajerskem zdaj 157; izmed teh jih je v Gradci 63.

Prvo krono
družbi sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Skrievnost en umor.) Melbournski prebivalci so v velikem strahu. V nekem predmestju našli so redarji velik sveženj, v katerem sta bili dve človeški nogi. Iz začetka se je mislilo, da so

to nalašč naredili porodni medicini, da bi se mogli policiji smejeti, a na vseučilišni kliniki se je dogvalo, da tam že več tednov ni bilo secirano nobeno človeško telo. Policija je vsled tega začela skrbno preiskavo, ki pa ni imela drugega uspeha, kakor da se je našel še jeden sveženj, v katerem sta bili dve roki. Vzlic napornemu zasledovanju doslej ni bilo mogoče dognati, niti kdo je bil umorjen, niti kdo je morilec.

* (Izredno huda zima.) Prijatelj našemu listu piše od južno-ogerske meje nasleduje: Vse tri božične praznike je padal sneg tako nepretrgoma, da ga imamo za pol metra na debelo. Pošte nismo dobili 4 do 6 dni od nobene strani, ker so bili na vseh progah strašanski zameti! Zadnji nedeljo in ponedeljek pa je nastopil za te vinorodne kraje povsem hud mraz. Imeli smo napominana dva dneva —25° do —27° C. mraza!! Le redko kdo se je upal na prosto; vodnjaki so zamrznili, v kavarnah in hotelih morali so prižgati navadne sveče, ker so vse plinove cevi popolnoma zamrznile. Po ulicah je bila prava egiptaska tema! Tudi mogočni in široki Dunav pokrnil se je kar čez noč s pol metra debelim ledom, tako, da je prehod preko reke za ljudi in vozove dovoljen! Pod kolesi pa žvižga in cvili, da bi človek mislil, da čuje čudne zvoke Eolske harfe. —

* (Pravda za dedščino.) Leta 1789. zapustil je neki Celovski meščan ondotni meščanski bolnici svoto 3000 gld. za slučaj, da izumrje njegova rodbina. To se je letos res zgodilo in voljena svota zapadla je vsled tega v plačilo. Ker pa je bila ta svota ves čas plodonosno naložena, narasle so obresti na 12000 gld. in zaradi teh obrestij utegne priti do pravde mej erarjem in meščansko bolnico, kajti erar sodi, da ima dedič samo pravico do glavnice, dočim pripadejo obresti fiskusu.

* (Ljubezniv razbojnik.) Razbojništvo in banditstvo še ni izumrlo v spodnji in srednji Italiji. Te dni dobil je urednik nekega Rimskega lista iz Viterba pismo od nekega bandita, ki je priložil pet lir za kak dobrodelen namen. V pismu pravi bandit, da ni nikdar oropal ubozih ljudi, nego samo bogatince, in da ni nikdar rabil noža, če je koga teh bogatincev usmrtil, nego da jih je vse le ustrelil. Prav čedni odnošaji zares!

* (Koliko se komponuje oper v Italiji.) Lansko leto predstavljalo se je v Italiji 81 novih oper italijanskih skladateljev. Izmed teh je imela jedna 5 dejanj, 7 jih je bilo v 4 dejanjih, 32 po 3 dejanja, 9 po dva dejanja in 14 v enem dejanju. Odločno dopadlo se je samo 15 izmed novih oper, 52 jih je imelo le tako zvani „succes d'estime“, ostale pa je občinstvo odločno odklonilo.

Književnost.

— Slovensko gledališče Zgodovina gledaliških predstav in dramatične književnosti slovenske. S četirimi slikami. Spisal Anton Trstenjak. Izdalo in založilo Dramatično društvo. V Ljubljani, 1892. Natisnila Narodna tiskarna. Str. 197. — Ta krasna knjiga, s katero ji razveselilo Dramatično društvo svoje člane, jela se je ravnokar razpošiljati. Ker priobčimo o tej knjigi obširnejšo oceno, omenimo za danes le toliko, da je to izborno, na podlagi temeljitih preiskav in obširnih studij spisano delo, ustrežajoče najstrožjim zahtevam. Kdor želi dobiti jasen pregled o zgodovini slovenskega gledališča in o razvoju dramatične književnosti slovenske, temu bode „Slovensko gledališče“ najtopleje priporočeno.

— Kmetovalec, ilustriran gospodarski list s prilogo „Vrtnar“ ima v prvi letošnji številki nastopno vsebino: Zalivanje vina; — Ameriške trte na Francoskem; — Kakšno seme sejmo; — Obrezovanje repe, korenja itd.; — Zimska opravila skrbnega čebelarja; — Razne reči; — Vprašanja in odgovori; — Gospodarske novice; — Listnica; — Tržne cene; — Lonec za tulipe; — Učitelji pa sadjarstvo; — Belo cesarsko ivanovo grozdjice; — Mravlja na sadnem drevju; — Vrtnarske raznoterosti.

— V atrogasac ima v prvi letošnji številki nastopno vsebino: Nadvojvoda Josip (s sliko); — Javne vatrogasne vježbe; — Nekaj o gasilstvu (v slovenskem jeziku); — Tajinstven nočni razgovor (V. Mayer.); — Sjednica odbora zajednice hrv. slav. vatrogasnih društava; — Godina vatrogasčeva života; — Milsec siečanj; — Bratom Slovincem (slovenska pesem, zložil Bogdan); — Iz vatrogasne škole; — Iz vatrogasnih društva; — Domače viesti; — Požari (slovenski.)

— Železniški in poštno-komunikacijski zemljevid Avstro-Ogerske in severnih balkanskih dežel za leto 1893. Založili Artaria in drugovi na Dunaju. Znani in splošno priljubljeni ta zemljevid je izšel ravnokar v tretji popolnoma predelani izdaji. Že prejšnji letniki so bili narejeni jako pregledno, a za prihodnje leto izdani zemljevid je v vseh podrobnostih tako fin in tudi tako obilno pomnožen,

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 18. januarija.

Božoča večina.

Levičarji se zopet nekoliko upirajo grofu Taaffeu, ali je to resno ali samo navidezno, se ne da dognati. Morda je vse pisanje v tem oziru malašč tako zasukano, da bi se na ta način v veljavo spravilo, kar priobčtujejo razni listi. Meseca septembra lanskega leta obrnil se je namreč grof Bouquoy, imenom čeških veleposestnikov do vodje čeških Nemcev, dr. Schmeykala, in mu predlagal, naj liberalci in veleposestniki prosijo vlado, da začne nova posvetovanja o češko nemški spravi. Na posvetovanje bi bilo povabiti vse interesirane stranke, razpravljati pa bi bilo o jezikovnih vprašanjih pri državnih uradih na Češkem. Nemci so to ponudbo odklonili, češ da ni v soglasi s punktacijami in da spada jezikovno vprašanje pred državni zbor.

Poslanec dr. Zucker.

Jedini od Staročehov voljeni državni poslanec, profesor dr. Zucker se je odpovedal mandatu in v posebnem dopisu na Praško trgovinsko in obrtno zbornico razložil motive temu njegovemu koraku. Znano je, da je dr. Zucker po sodbi njegovih volilcev se preveč približal Mladočehom, dočim mu ti niso zapuili in ga tudi v svoj klub niso hoteli vzprejeti. Političen faktor v državnem zboru odstopajoči dr. Zucker pač ni bil, zato pa izboren govornik in duhovit analitik, ter pravi rodoljub, čeprav židovske krvi.

Zadnji konzistorij.

Prijatelji političnih delikates so jako iznenađeni. Pričakovali so znamenito politično izjavo a papež jim ni ustregel. Zadnji konzistorij vršil se je kaj priprosto. Papež je bil zelo truden in govoril prav kratko. Omenil je svoj škofovski jutilej in potem imenoval najprej štirinajst kardinalov in potem nekatere nove škofove. S tem je bil konzistorij končan. Med novoimenovanimi kardinali je tudi papežev nuncij na Dunaji, Galimberti. Ta mož zapusti v kratkem Dunaj, kjer je porabljal ves svoj vpliv zoper avstrijske Slovane in vedno deloval v interesu Nemcev in Madjarov.

Vnanje države.

Panamska aféra in ruski listi.

Poslanec Delahaye napadal je v francoskem parlamentu nekatere ruske liste, dolžeč jih, da so tudi zajemali iz panamskega korita. To obrekljivo dolženje ruskih listov in njih sotrudnikov je zelo razburilo vse pravično misleče kroge in vse se jim je odločno uprlo, zlasti bivši diplomat in sedanji poročevalec „Mosk. Vjedomostij“, na katerega so merili napadi. Ta novinar, Tatiščev, prišel je nalašč iz Peterburga v Pariz in slovesno protestiral zoper sumnjivenja, dokazujoč, da je to plod zunanjih političnih intrig. Pred komisijo zahteval je Tatiščev stroge preiskave, da bi take podle dolžitve ne kompromitirale prijateljstva dveh velikih držav.

Italija in Nemčija.

Tudi v Italiji je napravil Caprivijev govor neugoden utis. „Popolo Romano“ piše o njem: Finančno vprašanje ni v nikaki dotiki s trojno zvezo, to priznavajo celo radikalci. Čuditi pa se je, da so naredili govori nekaterih pretirancev na nemške državnike tako velik utis. Avstrijski Slovani so vse drugače važen faktor kakor italijanski radikalci in oni so vsi zoper trojno zvezo, a vzlic temu sodi Caprivi, da je zveza z Avstrijo nepodkopljiva. Resnica je, da je trozveza na Italijanskem jako popularna, da se pa o njej mnogo govori, to izvira iz narave Italijanov. Ako bi bil grof Caprivi svoje dvome gledé trojne zveze zamolčal, bi to vojaški njegovi predlogi ne bilo v škodo.

Trstenik odgovori: „Tudi sam sem že mislil na pripravno stanovanje zate, a tu pri nas bo težko izbirati. Najbolje bi bilo, če se kje tu na trgu v kaki hiši nastaniš. Pripravnih stanovanj pa sploh pri nas primanjkuje, kolikor jih je, so pa v rokah nemčurske gospóde... Ne bo drugače, kakor da se upogneva našim sovražnikom; za denar dobiš od njih vse kar hočeš. Če si zadovoljen, pridem proti poludne k tebi v pisarno, do tačas bom že kaj poizvedel in greva potem križem sveta celice pregledovat?“

„Dobro, prijatelj, pričakujem te kot svojega „quartiermeistra“, — pravi dr. Jug.

Ura bje devet in prijatelja se poslovita gredé v svoja urada, ki sta nastanjena v hišah na trgu.

Veselo praskeče ogenj v lepi, visoki peči, plamen pa razsvitlja elegantno opravó samskega dóma.

Mej oknoma prve sobe stoji lepa pisna miza z mnogimi predali, na nji je več knjig, zapiskov in družih listin ter nekaj fotografij. Svetilnica razsvitlja sobo le malo, tembolj pa mizo in glavo pred njo sedečega in pišočega dr. Juga.

(Dalje prih.)

Danska in Nemčija.

V nemškem državnem zboru izrazil se je Caprivi malo čudno o Danskem. To je bil povod, da so v danskem parlamentu zahtevali pojasnila o mednarodnih zvezah Danske, češ, da bi moglo državi škodovati, če bi se razširilo mnenje, da je pristopila koaliciji Francije in Rusije. Minister unanjih rečij je odgovoril, da Caprivijev besede, kakor so bile sporočene, najbrž niso avtentične in da zmatra sam nemški poslanik poročilo za pretirano. Razmerje mej nemško in dansko vlado je povsem prijateljsko, sploh pa se je Danska postavila gledé vseh mednarodnih diferenc na popolnoma nevtralnó stališče. — O tem ministrovem pojasnilu vnela se je daljša debata. Nekateri poslanci so odobravalí prijateljsko razmerje z Nemčijo, drugi pa so se isto tako odločno izrekli zoper to in niso prikrivali svojih simpatij za Rusijo in Francijo.

Dopisi.

Iz Horjula 16. jan. [Izv. dop.] (Še jedenkrat resnica o udanostni izjavi.) Bivši župan g. Matej Šusteršič nam je doposlal sledeči dopis: Moja navada ni, da bi v časnike dopisoval, ali zdaj sem primoran, da odgovorim na dopis „Slovenca“ z dne 12. t. m., št. 9. slovenskim možem Horjulskim, ki me tako lepo črnijo. Slovenski pošteni možje Horjulske občine, najprej poglejte postavó od 17. februarja 1866. l. (§§ 45, 49 in 50 obč. reda) potem boste vedeli, kaj je prav.

To meni ni mar, kdo je pisal izjavo, a ozrite se na § 45. zgorej omenjene postave, komu da pristojna pisanje občinskih sklepov. Jaz mislim, da v prvi vrsti občinskemu predstojniku ali pa njegovemu namestniku. Jaz pa nisem pisal izjave in namestnik tudi ne, pač pa se je namestnik sam osebno pri meni izgovoril, da je bil on prisiljen izjavo podpisati. To je tudi laž, da sem jaz v seji govoril, da zato izjave ne podpisem, da bi se posvetni gosposki zameril. Jaz vam naravnost povem, da sem vselej neustrašeno stopil pred vsako gosposko za resnico. Kako bi bil jaz to govoril, ko še v seji na „Turnšah“ nisem bil! Da sem bil jaz od kakega gospoda zapeljan, tudi ni resnica, ker dotični gospod ni nič o tem vedel, da se je vaše zbirališče zglasilo. Kar nam pa očitata o cerkvi, naj vsak nase pazi, druge naj pa v miru pusti, saj ne bomo jeden za drugega odgovor dajali, ampak vsak sam zase in za svoje, ki so nam v skrb izročeni, najprej naj vsak sam pred svojim pragom pometa, potem naj še le hodi v druge hiše pometat. To je pa resnično, da ste posamezne podpise lovili, to vam s pričama lahko dokažem. Sicer pa meni nasproti niti naš čestiti g. župnik niso nič omenili, da se namerava kaka udanostna izjava. Tudi se opravičujete, da sem na tak dan obč. odbor k seji klical, ko so bili odborniki pri svojih opravilih zadržani; moja dolžnost pa ni bila, da bi vselej pred vsako obč. sejo šel vsakega svetovalca in odbornika posamezno vprašat, kdaj ima kateri čas priti. Moja vest je čista, vi pa ste veliko po svojih pomočnikih za volitev agitirali z grdimi lažmi na račun našega visokočastitega gospoda župnika. Jaz sem zdaj trdno prepričan, da so visoko častiti gospod župnik na tem popolnoma nedolžni, tistega pa, ki je to grdo laž po občini trosil, mora biti sram pred vsemi, najbolj pa pred gospodom župnikom. Ako je vaša stvar poštena, bi je pač ne bilo na tihem pripravljati in potem z lažmi braniti. To je moja neprisiljena izjava.

V Horjulu, dne 16. januarja 1893.

Matej Šusteršič.

Opomba uredništva: To priprosto izjavo poštenega kmetakega moža priobčili smo doslovno, ker je najboljši odgovor tudi na „popravek“ novega občinskega zastopa Horjulskega, ki smo ga priobčili včeraj, akoravno je bil podpisan le od dveh svetovalcev. Vsak razsoden čitatelj bo vedel, pri čem da je in s tem je za nas ta stvar — causa finita.

Iz Novega mesta 16. januarja. [Izv. dop.] (Nova tovarna.) Dne 14. t. m. je bilo pri Rupeču na vrhu, prijazni planjavici na Gorjancu mnogo odličnih povablencev iz Novega Mesta in bližnje okolice. Gospod doktor Robert Schlesinger, rodom Dunajčan, solastnik svetovnoznane lesno-manufakturne firme, napravil je vrh Gorjanca novo tovarno, ki utegne postati za ta kraj velikega pomena in za siromašno tukajšnje prebivalstvo neprecenljive koristi. Imenovani veleindustrijalec kupil je namreč že pred več leti tukajšnje veleposestvo Ruperčvrh, h kateremu spada okoli 800 oral lepega, na Gorjancu ležečega in jako dobro ohranjenega gozda in še sosedni več tisoč oral obsežni gozd bivše alpske družbe ter od ogerskega erarja takozvano Žumberško

hosto, obsežno do 70000 oral. Za racionelno obdelovanje lesa sezidal je g. dr. Schlesinger vrh Gorjanca obširno tovarno z vsemi potrebnimi postranskimi poslopji ter stanovanja za uradnike, sluge in delavce. Parni stroj te tovarne je 80 konjskih sil močan ter bode gozil 24 raznih pil, šag in drugih, les izdelujočih strojev. Na dan 14. t. m. povabil je lastnik tega velikega podjetja bližnja gospoda župnika iz Šmihela in Stopé ter nekaj drugih znancev na blagoslovljenje nove tovarne in na izboren obed. To novo, res velikansko podjetje dajalo bo siromašnemu tukajšnjemu prebivalstvu obilo zaslužka in bo gledé prometaega dohodka izdaten faktor tudi za Dolenjsko železnico. Bog blagoslovi pošteno delo, s to željo smo se ločili povabljenca.

Iz Hirske Bistrice. 16. januarija. [Izv. dop.] (Čitalnična veselica; nesreča na železnici.) Včeraj nedeljo, t. j. 15. t. m. priredila je tukajšnja čitalnica veselico, čisti dohodek namenjen je družbi sv. Cirila in Metoda. Akoravno je ves dan sneg naletaval, zbralo se je vendar mnogo odlične gospode, da, celo tujce smo videli v svoji sredi. Veseloigri „Popolna žena“ in „Sam ne ve kaj hoče“ igrali sta se prav dobro in sta bili vzprejeti z burnim ploskanjem. Omeniti moramo tudi „žive podobe“, katere so bile tako dobro uprizorjene, da so se po mnogotrajnem ploskanju morale ponoviti. Po igri pričel se je živahen ples in gostje razšli so se šele pozno v noči. Kakor čujemo, priredili se veselica tudi na „svečnico“. — Dne 12. t. m. zgodila se je velika nesreča na tiru med postajama Jurdana in Matulje na Reški progí. Tovornemu vlaku, kateri vozi ob 7 uri zvečer v Roko, odpelo se je 8 vagonov, kateri so ostali na tiru. Med tem prihumi zopet drugi vlak iz Jurdana in zadene v vagono, tako da je bilo več vagonov popolnoma zdrobljenih. Škoda neki znaša nad 10.000 glđ. — Po mnogih pritožbah smo vendar dobili že toliko zaželjeni slovensko-nemški pečat na tukajšnji pošti, za katerega smo morali tako dolgo moledovati.

Domače stvari.

(Beseda o slovenskem knjigotrštvu.) Od slovenske periferije piše nam odlični prijatelj: Tu pri nas vlada velika in opravičena ogorčenost proti centrali, ne le in politikis, ampak tudi gledé na — knjigotrštvo. Neznosno ste nam podražili naše klasike ali pa pustili, da so jih podražili tujci, pograbitvi monopol na slovensko knjigo. Že Jurčič je veliko predrag, Stritar in Levstik pa sta zbok svoje póprane cene skoro nedosežna dijakom in učiteljem in vender so ravno ti glavni kontingent pri naročbi. In sedaj pa še Wolfov slovar, ki bo stal — 10 glđ. V ožgled taki grozni ceni ni treba škofovskega fonda. Slovenčevo pojasnilo nas nikakor ni pomirilo. „Sl.“ je pisal, da je nabava rokopisov in knjig stala marsikateri tisočak! Credat Iudaeus Apella! Ali se je pomislilo, koliko knjig, tudi najbolj skupih, je dandanes možno nabaviti za jeden sam tisočak. „Sl.“ dalje pravi, da oporoka blagega mecena Wolfa določuje, da iz iste glavnice naj se vzdržuje tudi Alojzijevišče. Isti dan pa je pisala Laibacherica o Alojzijevišči rekoč, da se ima nadejati ono kmalu izdatne podpore in razširjave, ker mu pripade **prebitek** od one glavnice potem, ko se izdata oba slov. slovarja. Kako se to vjema s Slovenčevo trditvijo? Prosimo pojasnila! Slovenski narod ima pač nekako pravico do tega fonda, on je prav za prav dedič in gosp. knezoškof samo upravitelj. Prav vsekakor ni, da se govori le v obče o porabljenih tisočakah za rokopise in knjige in da se tako površno skuša opravičiti gorostačna cena, katera izvestno ne odgovarja blagim intencijam pokojnega slovenskega mecena.

(Najvišje darilo.) Nj. Vel. cesar podaril je iz zasobne svoje blagajnice za šolo v Št. Jerneju pri Konjicah 200 glđ, za popravó cerkve pri sv. Lenartu v Slovenskih Goricah pa 100 glđ.

(Ljubljanskega „Sokola“ odbor) je imel včeraj svojo prvo sejo in se konstituiral. Ker je na občnem zboru navdušeno z vsklikom voljeni starosta gosp. Hribar vsled nujnih opravil odsoten, vodil je sejo novovoljeni podstarosta dr. Vilfan. Tajnikom bil je voljen brat Josip Kušar, njegovim namestnikom brat Kar. Pleiweis, blagajnikom brat P. Skalé, arhivarjem brat Fr. Mulaček in orodjarjem brat E. Kavčič. Rešile so se še nekatere nujne stvari in sklenilo, da se „Sokol“ udeleži korporativno z za-

da ga priporočamo prav toplo, zlasti ker prinaša tudi vestno izdelan črtež ne samo domačih železnic, ampak tudi vseh železnic v severnih balkanskih deželah ter nove projekte v Bosni, Hercegovini in na Bolgarskem. Vrh tega dodani so glavnemu zemljevidu še nekateri specijalni. Cena na karton prilepljenemu izvodu je z ozirom na veliko obliko (98 : 76 cm.) dovolj nizka ter znaša 1 gld.; izvodi, prilepljeni na platno in posebno pripravni za pisarnice veljajo po 3 gld.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 18. januarja. „Wiener Zeitung“ priobčuje cesarjevo naredbo, s katero se potrjuje odstop nadvojvodinje Margarete Zofije od predstojništva zavoda plemenitaških dam v Pragi. Vojvoda Albrecht württembergski imenovan vitezom zlatega runa.

Pariz 18. januarja. „Eclair“ javlja, da je bil Szekely danes odpeljan na mejo pri Belfortu.

Pariz, 18. januarja. Cassagnac pozval urednika „Tempa“ Dupuya na dvoboj, ker mu je ta očital, da je bil podkupljen od panamske družbe. — Pred apelnim sodiščem zaključilo se dokazovanje. Državni pravdnik začel plédirati; govoril bo v treh sejah.

London 18. januarja. „Daily News“ javlja iz Kahire: Angleški poslanik stavil Kedivu ultimatum, da v 24 urah preklicé imenovanje novih ministrov. Kedive se ni hotel udati. Fakari-paša je odstopil.

London 18. januarja. Reuterjev bureau javlja iz Kahire: Kriza je končana. Kedive izrekel angleškemu poslaniku, da obžaluje zadnje dogodbe in da je pripravljen na mesto Fakri-paše imenovati ministerskim predsednikom Riaz-pašo.

Poslano.

„Slovenec“ je dne 31. decembra 1892 priobčil notico iz naše vasi, v kateri zagovarja g. A. Belca in proti koncu piše doslovno:

„Načelnici nove podružnice sv. Cirila in Metoda oziroma nje soprogu, g. nadučitelju Žirovniku pa povemo na glas, da tako postopanje ni prava pot za složno in mirno delovanje v Št. Vidu ter da se Št.-Vidci ne dajo strahovati nikomur, najmanj pa dopisnikom v „Sl. Narodu“. H koncu notice pa še pravi, da se tukajšnja ženska podružnica zlorablja proti katoliškemu shodu.“

Kdor pozna naše razmere, se je čudil, zakaj da meni „Slovenec“ vse to pripoveduje na glas, kdor jih pa ne pozna, bi pa utegnil misliti:

1. da jaz zdrážebe delam,
2. da jaz hočem koga strahovati, in
3. da jaz družbo sv. Cirila in Metoda zlorabljam proti katoliškemu shodu.

„Slovenec“ sem torej poslal že 1. t. m. po pravem, kterega pa še do danes ni prinesel.

Zato prosim, da v „Sl. Narodu“ objavite:

1. da dosedaj še nobenemu našemu društvu, kadarkoli me je potrebovalo, nisem svoje podpore odrekal ter sem še vedno pospeševal njihovo delovanje, kolikor sem mogel,

2. da mi še nikdar na misel ni prišlo, da bi koga hotel strahovati, najmanj pa še z dopisi v liste, kterih jaz pisal nisem,

3. da se pa naša ženska podružnica „Družbe sv. Cirila in Metoda“ zlorablja proti katoliškemu shodu, tega pa še posebej nihče ne more verjeti — tudi „Slovenec“ ne —, če mu povem, da se je ta podružnica pri nas snovala že davno pred katoliškim shodom in mi je še celo g. A. Belec pred nekaj dnevi sam zatrjeval, da je dobila njegova gospa od preč. g. F. Zupana že o Veliki noči vabilo, naj jo ustanovi.

To naj zadostuje.

Janko Žirovnik,
nadučitelj.

Avstrijska specialiteta. Na želodec boleajočim ljudem priporočati je porabo pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki je preskušeno domače zdravilo in upliva na želodec krepilno ter pospešilno na prebavljenje in sicer z rastočim uspehom. Škatljica 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, DUNAJ. Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in s podpisom. Manj nego 2 škatljici se ne razpošilja. 5 (18—1)

Štev. 30. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 507.

V četrtek, dne 19. januarja 1893.

Materin blagoslov

Nova Chonchon.

Igra s petjem v petih dejanjih. Preložil Jos. Cimperman. Režiser g. Ignacij Borštnik.

Začetek točno ob 1/2 8. uri, konec ob 10. uri zvečer.

Dramatično društvo.

Pri predstavi svira godba slavnega domačega pešpolka bar. Kuhn št. 17.

Ustopenina:

Partnerski sedeži I. do III. vrste 80 kr. IV. do VIII. 60 kr. IX. do XI. vrste 50 kr. — Balkonski sedeži I. vrste 60 kr. II. vrste 50 kr. in III. vrste 40 kr. — Galerijski sedeži 30 kr. Ustopenina v lože 50 kr. — Partnerska stojišča 40 kr. Dijaške ustopenice 30 kr. — Galerijska stojišča 20 kr. — Sedeži se dobivajo v čitalnični trafiki, Šelenburgove ulice, in na večer predstave pri blagajnici.

Prihodnja predstava bode v nedeljo 22. januarja.

Blagajnica se odpre ob 7. uri zvečer.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Umrli so v Ljubljani:

16. januarja: Matija Bizjak, delavec, 47 let, Stari trg št. 11, pljučna tuberkuloza.

17. januarja: Uršula Geiger, učiteljeva vdova, 60 let, sv. Petra cesta št. 13, marasmus senilis. — Jernej Steblaj, posestnikov sin, 18 mesecev, Hradeškega vas št. 17, tussis convulsion.

V deželni bolnici:

15. januarja: Marija Martinič, gostija, 50 let, Vitium cordis. — Franc Hitejc, gostač, 80 let, marasmus senilis.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
17. jan.	7. zjutraj	725.4 mm.	-12.4 C	sl. svz.	obl.	
	2. popol.	724.0 mm.	- 8.6 C	sl. sev.	snež.	8.00 mm
	9. zvečer	727.2 mm.	-12.0 C	sl. svz.	jasno	snež

Oblačno, dopoldne sneženje, zvečer jasno. — Srednja temperatura -11.0°, oziroma za 7.9° pod normalom.

Dunajska borza

dne 18. januarja t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 98 75	— gld. 98 65
Srebrna renta	98 35	— " 98 30
Zlata renta	116.70	— " 116.70
5/10. marčna renta	100.80	— " 100.65
Akcije narodne banke	1000 —	— " 999 —
Kreditne akcije	20 75	— " 223 —
London	120.70	— " 120.70
Srebro	—	— " —
Napol.	9.61	— " 9.61
C. kr. cekini	5.68	— " 5.68 1/2
Nemške marke	59 20	— " 59 25

Zahvala.

Dne 14. t. m. priredili so gosp. uradniki podjetnika IX. žreba zgradbe Dolenjskih železnic večerno zabavo, katere čisti dohodek je bil revni mladini čveterorazredne ljudske šole v Trebnjem namenjen. Vodstvo je prejelo znaten znesek od 20 (dvajset) goldinarjev v ta namen, za katerega se vidi prijetnem položaji, javnim potom prisrčno zahvaliti vsem, kateri so se te veselice udeležili, zlasti pa nje prirediteljem.

Trebnje dne 17. januarja 1893.

Alojzij Jerše, voditelj.

MAGGIJEVA zabela za juhe

izredno pomnoži dober ukus juhe. Dobiva se v steklenicah po 45 kr. pri I. Buzzoliniju. (21)

V lovski in mokri jesenski dobi moči je doseči mehkega in suhega obuvala samo tedaj, če se rabi F. BENDIK-ova v št. Valentinu (Nižja Avstrija) patentovana, nepremočna

redilna mast za usnje

ki se rabi pri obnavljanju na Najvišjem dvoru že nekaj let, kakor tudi za svetljenje in voščenje istega c. kr. izključno privilegirana

svetilna tinktura za usnje

katera ne pušča barvo ter je izkušana od c. in kr. državnega vojnega ministerstva in je v rabi v c. in kr. vojski in največjih prevoznih podjetjih.

Cena

svetilni tinkturi za usnje: 1 kilo gld. 1.20
steklenica št. 1 —80
steklenica št. 2 —40
steklenica št. 3 —20

redilni masti za usnje: 1/2 pušice gld. —80
1/4 pušice —40
1/8 pušice —20

V vseh večjih mestih monarhije v zalogi. — Glavna zaloga v Ljubljani pri Schussnig-u & Weber-ju; v Kranju pri Pettan-u; v Radovljici pri Homan-u; v Celju pri R. Stieger-ju. (965—9)

Svari se pred ponarejanjem.

Jedino pravo prirejanja pristuje F. Bendiku v št. Valentinu.

Češki krompir

najboljše kakovosti se dobiva v vsaki poljubni količini po ceni 3 do 3 1/2 gld. 100 klg., kakor tudi najboljša

ogrška čebula

(53—2)

pri

Josipu Leuzu,

Resljeva cesta, Mesarski most.

Karolu Till-u

Špitalske ulice števil. 10.

Velika zaloga

vseh I. (1024—23)

šolskih potrebščin

po predpisu gg. učiteljev in profesorjev.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod

iz voznega reda veljavnega od 1. oktobra 1892.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 38 min. zjutraj osebni vlak na Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 11. uri 55 min. predpoldne osebni vlak na Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 4. uri 21 min. popoldan osebni vlak na Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost Pariz, Linc, Ischl, Budejovice, Plzenj, Marijine vane, Eger, Francove vane, Prago, Karlove vane, Draždana, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak iz Dunaja via Amstetten, Draždanj, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Ischlja, Ljubna, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.
Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak iz Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontablja, Trbiža.
Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak iz Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontablja, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 15 min. zjutraj v Kamnik.
" 2. " 10 " popoldne v Kamnika.
" 7. " 00 " zvečer v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 35 min. zjutraj iz Kamnika.
" 11. " 06 " dopoldne iz Kamnika.
" 6. " 20 " zvečer iz Kamnika.
Srednje-evropejski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minute naprej. (12—11)

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE

prodaja

PAVEL SEEMANN v LJUBLJANI.

(3—2)